

عنوان مقاله:

واقع گرایی چشم اندازی تکرر به عنوان نوعی از واقع گرایی ساختاری موجهاتی لیدیم

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه علم، دوره 11، شماره 22 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

محمد ابراهیم مقصودی - دانشجوی دکتری فلسفه علم دانشگاه صنعتی شریف

خلاصه مقاله:

تکرر استدلال کرده است که در جهان پیچیده ما، به علت آن که اشیاء واجد ویژگی هستند که من آن را «شیخ گونگی» می نامم، به کارگیری معناشناسی ارجاعی استاندارد تنها در شرایط ایده آل سازی شده موفق خواهد بود، لذا واقع گرایی ارجاعی و نتیجتاً واقع گرایی علمی با شکست مواجه می شوند. او نتیجه می گیرد که تنها و بهترین جایگزین مناسب واقع گرایی چشم اندازی است. من استدلال خواهم کرد که نه تنها معناشناسی استاندارد غیرموجهاتی، بلکه معناشناسی استاندارد موجهاتی کربیکی نیز دچار این معضل است؛ اما این به معنی آن نیست که شیخ گونگی را نمی توان یک ویژگی موجهاتی اشیاء تلقی کرد. استدلال خواهم کرد که نظریه همنا معناشناسی مناسبی برای پرداختن به شیخ گونگی در اختیار ما قرار می دهد و به خوبی روشن می سازد که چرا در اثر شیخ گونگی ارجاع با شکست مواجه می شود. بدین ترتیب استدلال خواهم کرد که شیخ گونگی یک ویژگی موجهاتی اشیاء است، که بهترین تعبیر در اختیار ما از آن این است که آن را یک ویژگی ساختاری تلقی کنیم. من موضع چشم انداز گرایانه تکرر را می پذیرم؛ اما استدلال خواهم کرد که واقع گرایی چشم اندازی مورد نظر او نوعی از واقع گرایی ساختاری موجهاتی است، از نوعی که لیدیم مد نظر دارد.

کلمات کلیدی:

واقع گرایی ارجاعی، واقع گرایی چشم اندازی، واقع گرایی ساختاری موجهاتی، شیخ گونگی، پاول تکرر، جیمز لیدیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1409173>

